

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ลูกศิษย์คิดทำลายครู

วัดโนนนิเวศน์เดี๋ยวนี้มันกลายเป็นวัดกลางเมืองแล้ว แต่ก่อนเขาเรียกวัดป่าโนนนิเวศน์ ป่าจริง ๆ ใครไม่กล้าไปแถวนั้น คือป่าช้า จุฬารวมก็วัดมัชฌิมาวาส นั้นละจุฬารวมเมืองอุดรแต่ก่อน วัดมัชฌิมาวาส บ้านห้วย นี้สุดตรงนั้น จากนั้นเป็นป่าเป็นอะไร เป็นป่าช้าไปหมดเข้าถึงวัดโนนนิเวศน์ ห่างไกลเป็นกิโล ดูเหมือนกิโลกว่า เดี่ยวนี้มันกลายเป็นป่าคน ที่แรกป่าช้าผีตายเต็มหมด เดี่ยวนี้ป่าช้าผีเป็นเต็มไปหมด ไม่มีป่าที่ไหนเลย จึงเรียกว่ากลางเมืองแล้วแหละเดี๋ยวนี้วัดโนนนิเวศน์ เราไม่เคยไปพักหรือยังงินา แต่การไปการมารธรรมดานั้นไปมาบ่อย แต่ที่ไปพักค้างคืนจริง ๆ ดูไม่ปรากฏนะ

คือโนนนิเวศน์นี้เป็นป่าช้าล้วน ๆ แต่ก่อน เรียกว่าป่าจริง ๆ ป่าช้า แล้วก็ปดงหมดเลย เขาจึงเรียกว่าวัดป่าโนนนิเวศน์ ห่างจากหมู่บ้านจริง ๆ วัดมัชฌิมาวาส สุดเขตของเมืองอุดร เรียกว่าชานเมืองสุด จากนั้นก็เป็นวัด ไปถึงโน้นก็เป็นวัดโนนนิเวศน์ ดูเหมือนจะกิโลกว่าละมั้ง เดี่ยวนี้ก็ดูเอาซิ ผู้คนหนาแน่นเข้าทุกวัน ๆ คนมากเท่าไรเรื่องยุ่งยุ่งมาก อย่างอื่นมากเรื่องยุ่งเรื่องทุกข์ไม่ค่อยมาก มนุษย์มากมนุษย์ไม่มีศีลมีธรรมนี้ยุ่งมาก มนุษย์มากแต่มีศีลมีธรรมก็ยิ่งพอบรรเทา เฉลี่ยเพื่อแผ่กันไปได้ มีความสงบร่มเย็นเป็นจุดเป็นหย่อมไป ประสานกันแล้วก็พอกันไป ถ้ามีแต่มนุษย์ล้วน ๆ และกิเลสล้วน ๆ ว่าโน้นแหละแล้วไม่มีธรรมเลยนี้ ไม่มีความหมายมนุษย์เรา

เท่าที่สัตว์ทั้งหลายที่เราเลี้ยงไว้ในบ้าน เช่น พวกหมาพวกแมวยังพออยู่ได้นี่ คือมนุษย์เราไม่ได้ติดหาก ถ้าเอาหางไปติดมนุษย์แล้ว สัตว์เหล่านี้แตกกระเจิงเลยไม่อยู่ติดบ้าน เพราะมนุษย์แท้ ๆ เลวยิ่งกว่าหมามากต่อมาก นี่มันสำคัญตรงนี้ เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามโลก เราเกิดในท่ามกลางของโลกมาตั้งแต่อ่อนแต่ออกจนกระทั่งปานนี้ ดูโลกมาตั้งแต่เป็นเด็กเป็นเล็ก ตาหูจมูกดูมาเรื่อย ๆ ไม่ได้คิดอ่านไตร่ตรองอะไรนัก ก็ดูเหมือนเขาฟังเหมือนเขา คิดเหมือนโลกทั่ว ๆ ไปนั่น

ที่นี้เวลาก้าวเข้ามาในพุทธศาสนา พอบวชเป็นพระที่นี้เปลี่ยนทันทีเลยนะ ให้เป็นร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เพศของพระ กิริยาของพระ ความเคลื่อนไหวความคิดความปรุขงพระ หน้าที่การงานของพระ ให้เต็มอยู่ในตัวของพระว่างั้นเลย ที่นี้เราเป็นพระก็บรรจุนั้นไว้ มีแต่ชำระซักฟอกข้างนอกออกเรื่อย ๆ อ่านธรรมะพระพุทเจ้าไปที่ไหนตำหนิตนได้ตลอดไป คืออ่านธรรมะของท่านมันลง ๆ ยอมรับ ก็เราผิดมาแล้ว นะะตรงนี้ยอมรับเราผิดมาแล้ว ท่านสอนไปตรงไหนยอมรับ ๆ ว่าถูกต้อง ๆ แต่เราผิดมา

แล้ว ๆ นี้ มันสะดุ้งเรื่อย ๆ นะ นี่ละเวลาบวชเป็นพระเราก็คิดแค่นี้ก่อน ยังไม่ได้มากกว่านี้

ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนก็เอาจริงเอาจริงจังจนเขาว่าเป็นผู้หญิง คำว่าเป็นผู้หญิง คือตามธรรมดาผู้หญิงเราแต่ก่อนไม่ได้ท่องเที่ยวประสมประเสกกันอย่างทุกวันนี้ ทุกวันนี้ การงานก็ประสับประสานกัน ทุกสิ่งทุกอย่างการไปมาหาสู่มันก็ประสับประสานกัน ผู้หญิงผู้ชายจึงออกนอกบ้านในบ้านได้พอ ๆ กันทุกวันนี้ แต่ก่อนผู้หญิงไม่ออก ผู้ชายเป็นผู้เที่ยวเสาะแสวงหาการหางาน ผู้หญิงเฝ้าบ้านอยู่กับลูก เพราะฉะนั้นลูกจึงติดแม่มากกว่าพ่อ เพราะแม่กับลูกติดกันอยู่ตลอดเวลา พ่อนี่ออกตอนเช้าตอนเย็น บางที่ค้างวันค้างคืนที่ไหน แต่แม่ไม่ไปไหนติดอยู่นั้นตลอดมา ทีนี้แม่อยู่กับบ้าน ลูกก็ติดแม่

คือเราตั้งหน้าตั้งตาเรียนจริง ๆ เวลาเรียน เรียนจริง ๆ เพื่อนฝูงเวลาวันหยุดเรียนหนังสือ เพื่อนฝูงอยากจะไปเที่ยวดูนั่นดูนี่ มาชวนที่ไรเราก็ไม่ไป ๆ ชวนหลายครั้งหลายหนก็เลยรู้กันทั้งวัดว่าเราไม่ไปไหน คือเรียนแต่หนังสือ สุดท้ายเขามาชวนไปเที่ยวองค์หนึ่งก็ออกมาแหละ อ้าย อย่าไปชวน ผู้หญิงมันไปไหนไม่เป็น คือว่าแต่ก่อนผู้หญิงเฝ้าบ้านเข้าใจไหม เรียกว่าเราเฝ้าบ้านไม่ไป ไปพวกเราอย่าไปชวนเลยผู้หญิงไม่ได้เรื่องอะไร วังนั้น เขาก็ไปต่อหน้าต่อตา เราก็ผ่านไป

นี่พูดถึงเรื่องการเรียนก็เรียน แต่การพิจารณานี้ก็เป็นที่ไปตาม ๆ กัน ภาคปฏิบัติก็มีไปตาม ๆ กันเรื่อย ๆ อ่านไปมากเท่าไร ธรรมะพระพุทธรเจ้าแสดงไว้มาน้อยเพียงไร มีแต่มาสะดุดใจ ๆ คือของท่านถูกต้อง ๆ ไปโดยลำดับ เราผิดมาแล้ว ๆ สะดุดใจเรื่อย แล้วพยายามแก้เรื่อย ๆ สิ่งใดที่อยู่ในวิสัยของเรานี้แก้ได้เวลานั้นก็เอาทันที ถ้าแก้ไม่ได้ก็เอากันไปเรื่อย พัดเหวี่ยงกันไปเรื่อย แก้กันไปเรื่อย ๆ อ่านหนังสือไปมากเท่าไรก็ยิ่งยอมรับ ๆ คำสอนของพระพุทธรเจ้า ไม่มีที่ค้านเลยนะ มีแต่ตำหนิตัวเองตลอดมา พยายามปรับปรุงตัวเองเข้าไปเรื่อย ๆ กระทบเกี่ยวกับเรื่องมรรคผลนิพพาน พออ่านเข้าไปนี่มันมีสิ่งดูดีดี สวรรค์เป็นอย่างนั้น ๆ ท่านอธิบายไว้ ตลอดพรหมโลกนิพพาน ท่านเขียนอ่านไปตามนั้น

ที่นี้อ่านทางต่ำก็เอาอีกแหละ ตั้งแต่พวกเปรตพวกผีพวกสัตว์อะไร ๆ ลงไปถึงนรก นรกเป็นหลุม ๆ ท่านอธิบาย มันก็สะดุด ๆ เรื่อย ทีนี้จิตมันก็เลยย้อนเข้ามาหาเรื่องมรรคผลนิพพาน นี่ที่จะได้พิจารณามากมายนะ พอจิตย้อนเข้ามาสู่มรรคผลนิพพาน คือความมุ่งมั่นที่แรกอยากไปสวรรค์ เวลาบวชนี้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตามศีลตามธรรมไม่ให้ต่างพร้อย ไม้ให้ตำหนิตีเดียตนได้ในเวลาบวช เวลาสึกออกไปก็จะได้เป็นที่ระลึก อยากไปสวรรค์ นี่ความหมายว่าอย่างนั้น แค่นี้เราพอไปสวรรค์ได้ก็เอาละ ถ้าเรารู้สึกออกไปนี้เราก็จะไม่ทำบาปทำกรรม เราจะพยายามทำแต่ความดีงาม นอกจาก

จะสุดท้ายที่เราจะปฏิบัติได้หรือไม่ได้นั้น เรายกไว้อันหนึ่งส่วนความชั่วนะ แต่ที่จะให้ทำความชั่วหนัก ๆ เรียกว่าไม่มี ส่วนผิด ๆ พลาด ๆ อะไรนี้มันก็มี ก็ปิดกันไปตามนี้ ๆ

พออ่านเข้าถึงธรรมชั้นสูงถึงพระพุทธเจ้านั้นซิ อ่านพุทธประวัติ พระประวัติของพระพุทธเจ้า ซึ่ง ๆ เลยเถียนะ เวลาเสด็จออกทรงผนวช ก่อนเสด็จออกทรงผนวชทรงพินิจพิจารณาอย่างไร ตัดฝ่าคลื่นมนุษย์ คลื่นห้วงคลื่นโยคลื่นรักคลื่นสงสารคลื่นพัวพัน เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าแผ่นดิน ตัดขาดออกได้แล้วก็ออก เอามาอ่านพินิจพิจารณาเรื่องความลำบากลำบากที่พระองค์ทรงฝ่าฝืนต่ออุปสรรคทั้งหลาย ซึ่งเป็นขากเป็นหนามกั้นรอบพระองค์ ยังฝืนออกไปได้ ไปทรงบำเพ็ญอยู่ในป่าในเขา อยู่ป่ารวมแล้วเป็นเวลา ๖ ปี ถึงขั้นสลบไสล

เป็นพระเจ้าแผ่นดินก็เท่ากับเทวดาตกลงจากบนสวรรค์ มาลงนรกต่อหน้าต่อตาเรานี่ ท่านเป็นกษัตริย์ออกทรงผนวชหากินตามชาวบ้านเขา แต่ก่อนไม่มีพุทธศาสนา เขามีการให้ทานเป็นแห่ง ๆ ไป ท่านก็ไปขอทานจากเขามาเสวย ครั้นเวลาเอาอาหารมาอาหารขอทานกับอาหารในพระราชวังต่างกันยังไง คืออาหารกษัตริย์กับอาหารสัตว์นรกที่เสด็จออกมาแล้วเท่ากับมาเสวยกรรมความลำบากอยู่ในแดนนรกโน่นแหละ มาเทียบกัน จะเสวยไม่ลง นี่ก็มีอยู่แล้ว เราสรุปเอาเลย พระองค์ก็ตัดบทสอนตัวเองถึงเรื่องสิ่งเหล่านี้ประหนึ่งว่าไม่เป็นคู่ควรกับพระองค์ เพราะพระองค์ฉันอย่างประณีตบรรจงละเอียดลออสมศักดิ์ศรีของกษัตริย์ ครั้นแล้วไปได้ขอทานมาจากที่ต่าง ๆ เหมือนหนึ่งว่าเก็บตกเก็บเศษเก็บเดนมานี้ เสวยไม่ลง

พระองค์ก็พิจารณาย้อนสอนพระองค์ สิ่งเหล่านี้ก็ว่ามันต่ำทราม แต่อยู่ในตัวของเรต่ำทรามยิ่งกว่านี้ ทำไมไม่คิด พวกอาหารการบริโภครับประทานลงไป ไม่ว่าอาหารดีอาหารชั่ว ประณีตบรรจงหรือเลวทรามประการใดก็ตาม เมื่อเข้าไปสู่อวัยวะของเราซึ่งเป็นคลังแห่งความสกปรกแล้ว สิ่งเหล่านี้สกปรกไปด้วยกันหมด อยู่ข้างนอกนี้เขาไม่ได้สกปรกอย่างนั้น ทำไมชาวบ้านเขากินได้ เราเป็นเทวดามาจากไหนจึงกินไม่ได้ เขากินได้เราต้องกินได้ ความสกปรกอยู่ข้างนอกมันสะอาดยิ่งกว่านี้อีก ข้างในสกปรกมากทำไมจะกินไม่ได้ เข้ามาข้างในสกปรกมากกว่านั้น ทำไมเอาเข้าไม่ได้ ฝืนเสวยพระกระยาหารนั้น นั่นเห็นไหมลำบากไหม อ่านดูตลอด มีแต่ความสงสารพระพุทธเจ้า จนน้ำตาร่วงนะเรา อ่านไปน้ำตาร่วงเลยด้วยความสงสารท่านเป็นกำลัง

เวลาได้รับความทุกข์ความลำบาก วิธีการต่าง ๆ ที่ท่านทรงดำเนินมามีแต่เรื่องทุกข์ทรมานมาก ๆ จนถึงขั้นสลบได้ อ่านไปเท่าไรยิ่งสลดสังเวช พอผ่านจากนี้ก็ตรัสรู้ปั้งขึ้นมา ในวิธีการที่ถูกต้อง คือทรงเจริญอุทานาปานสติ ได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา

ตรัสรู้ในคืนวันเดือนหกเพ็ญ ที่นี้ก็เกิดความอัศจรรย์ในท่านอีก อันนี้ก็น้ำตาร่วง ร่วงด้วยความสงสารเวลาท่านบำเพ็ญหนึ่ง ร่วงในเวลาท่านได้รับผลเป็นที่พอพระทัย คือ ตรัสรู้เป็นศาสดาเอกของโลกขึ้นมาหนึ่ง อันนี้ก็น้ำตาร่วง จิตกระหึ่มเข้าแหละที่นี้จะอยากเป็นพระอรหันต์ แต่ความอยากเป็นพระพุทธเจ้าไม่ว่าเลย ความอยากเป็นพระอรหันต์นี่รุนแรงมาก ความอยากเป็นพระพุทธเจ้าไม่รุนแรง แต่เรื่องอยากเป็นมีหากไม่รุนแรง

เพราะฉะนั้นจึงย้อนเข้ามาพิจารณาตัวเอง ตัดสินใจในเวลาเรียนหนังสืออยู่ ว่าเรียนจบนี้แล้ว คำว่าจบมีสัตยาธิษฐานตั้งไว้มัดเจ้าของอย่างตายตัว คือเราจะเรียนสอบมหาให้ได้ ๓ ประโยคเสียก่อน เพราะการเรียนถึงชั้นมหา ๓ ประโยคแล้วพอกินพอใช้ การประพฤติปฏิบัติไม่อดอันตนใจ เพราะวิชาความรู้เรียนมาถึงภูมินี้แล้วไม่จนตรอกเป็นที่แน่ใจเจ้าของ คาดเอาไว้นะ ทั้งนักธรรมตรี นักธรรมโท นักธรรมเอก ก็เรียนไปด้วยกัน ที่นี้พอถึงกัก ๓ ประโยคสอบได้แล้วเท่านั้น ที่นี้ประหนึ่งว่าไบไม้เหลือไปหมดนะ นี่เห็นไหมคำสัตย์คำจริง ไบไม้เหลือหมายความว่า เราต้องออกโดยถ่ายเดียว เพราะความมุ่งมั่นต่อแดนพันทุกซ์ คือความเป็นพระอรหันต์นี้เต็มหัวใจเราแล้ว เราจะต้องออกโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ไม่ออกไม่ได้ประหนึ่งว่าไบไม้เหลือ คือว่าถ้าเราไม่ออกให้ตายเสียดีกว่า อย่าให้อยู่หนักศาสนาเลย คนไม่มีความสัตย์ความจริงสู้หาไม่ได้ว่าจั้นเลย เต็ดขนาดนั้น

มาข้องใจในเรื่องมรรคผลนิพพาน เราเรียนมาตรงไหน นี่เห็นไหมความจำเรียนไปมากน้อยเรื่องบาปบุญนรกสวรรค์ เราอย่าเข้าใจว่าจะเปิดโล่ง ๆ ให้เราเดินได้โดยสะดวก ไม่นะ เรียนไปตรงไหนสงสัยไปตรงนั้น ๆ จนกระทั่งเรียนถึงพระนิพพาน ก็ไปตั้งเวทิต่ออยู่กับนิพพาน นิพพานมีหรือไม่มีหนา นุ่นนะเห็นไหมละ นี่ละการเรียน ใครอย่าอวดเก่งนะ เพียงการเรียนเฉย ๆ แก่ตัวเองไม่ได้ถ้าไม่มีภาคปฏิบัติเข้าบุกเบิกเหมือนอย่างบ้าน แพลนบ้านเอามาเต็มห้องก็เป็นแพลนอยู่เต็มห้อง ไม่ได้เป็นบ้านเป็นเรือนตีกรามบ้านช่องให้อะไรเลยเพราะมีแต่แพลน แพลนนี้เพื่อจะสร้างบ้านแต่เราไม่เอามาสร้างบ้านเสีย มีแต่แพลนเต็มห้องก็มีแต่แพลนอยู่นั้น ไม่มีบ้านมีเรือนปรากฏจากแพลน เพราะเราไม่นำมาปลูกสร้าง

อันนี้ปริยัติตั้ง ๓ พระไตรปิฎก นี้เรียกว่าแพลนแห่งพุทธศาสนา แพลนแห่งมรรคผลนิพพานล้วน ๆ อยู่ในนี้หมด เวลาเราเรียนมาแล้วก็เรียกว่าเรียนแพลนละที่นี้จะออกปฏิบัติยังสงสัย สิ่งทีปลูกสร้างมันจะสำเร็จประโยชน์เป็นบ้านเป็นเรือนขึ้นมาได้อย่างไรหรือไม่น่า แพลนเรียนมาก็อย่างนั้นทำให้สงสัย คือที่เรียนมานี้ท่านบอกมรรคผลนิพพานมี มันจะมีจริง ๆ หรือไม่นะ ถ้ามีจริง ๆ แล้วยังงชีวิตเราต้องขาดสะบั้นไป

เลย ต้องให้ได้อย่างเดียว เรียกว่าคอขาดไปเลย ขอให้มีความเชื่อใจอย่างเต็มที่ หรือ ขวาวาสักตามผู้ใดเป็นที่ลงใจได้ มาบอกว่ามรรคผลนิพพานมีอยู่เท่านั้นแหละ เราจะมอบกายถวายตัวต่อครูบาอาจารย์องค์นั้น และมอบความนับถือให้หนักปราศผู้ขวาวาสคนนั้น เป็นที่แน่ใจแล้วเทิดทูน แล้วเราก็เอาเต็มเหนี่ยวเลย นี่จึงได้ก้าวเข้าไปหาพ่อแม่ครูจารย์นั้น

เข้าไป ท่านก็เรียกว่าเรตาร์แหละพูดให้เต็มศัพท์เต็มแสงเสีย ไม่ได้พูดว่าเหมือนมีเรตาร์นะ เขามากคำว่าเหมือนมี ท่านมีเรตาร์ของธรรมว้างนั้นเลย พอเข้าไปก็ไล่ผางเข้าไปตรงจุดที่เราต้องการอย่างยิ่ง ขึ้นไปก็เปรี้ยง ไม่ได้ถามนั้นถามนี่นะ ไม่ใช่เรตาร์จับแล้วจะพูดถูกต้องตามความมุ่งหมายของเราได้อย่างไร พอมาปั๊บ เสร็จแล้วก็เหอ ขึ้นเลย ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ นั้นไม่ถามอย่างอื่นอย่างใดนะ ขึ้นต้นเลย ต้นไม้ภูเขาไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ดินฟ้าอากาศฟ้าแดดดินลมไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ทั่วแดนโลกธาตุนี้ไม่ใช่ทั้งกิเลสไม่ใช่ทั้งมรรคผลนิพพาน

กิเลสจริง ๆ มรรคผลนิพพานจริง ๆ อยู่ที่ใจ นี่ลงนี้นะ นี่เป็นที่รวมของมรรคผลนิพพาน ตัวนี้จะเป็นผู้เคลื่อนไหว พูดง่าย ๆ ว้างนั้น เคลื่อนไหวไปทางสูงคือมรรคผลนิพพาน เคลื่อนไหวไปทางต่ำคือบาปนรกอเวจี อยู่ที่ใจผู้จะเคลื่อนไหว ไม่ใช่ขรรคสวรรค์นิพพานจะมาอยู่ที่ใจอย่างเดียว คือตัวนี้ตัวเคลื่อนไหวจะเข้าสู่สภาวะธรรมเหล่านี้ทั้งดีทั้งชั่ว คือ ทั้งนรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ท่านก็เข้าไปตรงนี้ ๆ อยู่ที่ใจ ๆ ไม่ออกไป ท่านอย่าสนใจพิจารณาให้เสียเวล่ำเวลา สิ่งเหล่านั้นอย่าคิดอย่าคาด เขาเป็นสภาพของเขาเอง บาปบุญอยู่กับหัวใจเรา เราเป็นผู้คิดผู้คะนองคิดถึงบาปถึงกรรมก็ทำบาปทำกรรม บาปเผาเราที่นี่ คิดด้วยความเป็นอรรถเป็นธรรม บุญกุศลก็เกิดขึ้นที่ใจของเรา

เพราะฉะนั้นท่านจงอย่าคิดให้เสียเวล่ำเวลาในการภาวนา เพื่อหามรรคผลนิพพาน เอาพิจารณาลงไป เวลานี้ใจมันเป็นอย่างนี้ มันติดมันตันไปหาอะไรให้ติดตามดูแก้ไขมันให้ได้ด้วยจิตตภาวนา ขึ้นเลยจิตตภาวนา ๆ ตลอดเลย ท่านก็เข้ามา ทางนี้ฟังแล้วมันพองในหัวใจ คือสมมักสมหมายที่มาหาท่าน ท่านเอาหนักทีเดียวว่า ท่านอย่าปล่อยนะ เรื่องจิตตภาวนาเป็นสำคัญมาก มันจะบุกเบิกออกหมด อะไรปิดบังหุ้มห่ออยู่ที่ไหน ธรรมที่เราอบรมแล้วจะบุกเบิกเพิกถอนสิ่งกำบังทั้งหลายออกให้กระจ่างแจ้งขึ้นเป็นลำดับ ขอให้ปรับปรุงตัวใจซึ่งเป็นนักสู้ให้ดี เวลานี้มันโง่เง่าเต่าตุ่นมันมืดมันบอดอะไรมีอยู่ที่ทั่วแดนโลกธาตุมันก็ไม่ยอมรับว่ารู้ว่าเห็นว่ามีว่าจริง มันปฏิเสธโดยประการทั้งปวง เพราะใจมันมืด นั้นฟังซิ ฟังนี่ฟังทั้งหลายฟังให้ดี

พระพุทธเจ้าเปิดตรงนี้ออก เปิดความมืดบอดนี้ออกด้วยจิตตภาวนา สวาททั้งหลายท่านก็เปิดนี้ออกด้วยจิตตภาวนา สว่างจ้าไปหมด ด้วยจิตตภาวนาเป็นความสว่างไสวเกิดขึ้นภายในจิตใจแล้วสว่างจ้า อะไรปิดไม่อยู่ นั่นฟังซิคครานี้ละ สิ่งใดที่มีอยู่เปิดเผยอยู่ด้วยความมีอยู่ของตัวเอง แม้ใครจะเชื่อไม่เชื่อ มีดมืดปิดตาสำหรับสัตว์โลกทั่ว ๆ ไปก็ตาม แต่สิ่งนั้นไม่มีดมืดปิดตา เปิดเผยอยู่ด้วยความมีอยู่ของตน นรกมีอยู่ก็เปิดเผยอยู่ก็เปิดเผยด้วยความมีอยู่ สวรรค์ พรหมโลก มีอยู่ก็เปิดเผยด้วยความมีอยู่ของตน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครผู้ที่เป็นหรือไม่รู้ไม่เห็น มันขึ้นอยู่กับสัตว์กับบุคคลต่างหาก เอลงตรงนี้นะ ท่านก็ใส่เปรียง ๆ โอ้ย เป็นไฟไปเลยนะ พุง ๆ ทางนี้ก็ถึงใจ ใจพองทีเดียว เอ้อ สมใจ ๆ ปรากฏว่าเปิดโล่ง ๆ ประหนึ่งว่าจะเห็นสวรรค์นิพพานในเดี๋ยวนั้นจะว่าไง ถ้าภาษาโลกเขาว่าเหมือนจะเอามาจุ่มน้ำพริกเดี๋ยวนั้น ๆ ภาษาตลกนะ คืออยู่กับมือ ๆ

พอเทศน์แล้วลงใจทุกอย่าง นี่เราสรุปเอาเลย ที่เข้าไปหาท่าน ท่านเอาเรดาร์จับเลยเทียว หือ ท่านมาหาอะไร นั่น ท่านไม่ได้พูดอ้อมอ้อม ๆ ไปไหนนะ จี๋เข้าตรงนั้นเลย มาหามรรคผลนิพพานหะรอ ขึ้นเลย พอฟังอย่างถึงใจลับออกมาแล้ว โอ้ย ใจพองนะ เอละที่นี้ลงใจได้แล้วเรียบร้อย แม้เรายังมีกิเลสอยู่ แต่การสงสัยมรรคผลนิพพานเหมือนอย่างแต่ก่อนที่เคยเป็นมา บัดนี้หายหมดแล้ว มีโดยสมบูรณ์แล้ว มีแต่เราเท่านั้นจะสามารถหรือไม่สามารถประการใด ที่นี้ก็ย้อนมาถามตัวเอง ที่นี้เราจะจริงไหม เรามาหาของจริงวันนี้ได้เจอของจริงอย่างเต็มหัวใจประจักษ์ตัวเองหาที่สงสัยไม่ได้แล้ว ที่นี้จะจริงไหม ทางนี้ตอบทันทีเลย ต้องจริง นั่นฟังซิ ไม่จริงให้ตายเท่านั้นอย่าให้หนักแผ่นดินเลย นู่นนะฟังซิมันเด็ดขนาดนั้น เด็ดรับกัน

ท่านเทศน์ท่านก็เทศน์อย่างเด็ด เราฟังก็ฟังอย่างเด็ด เวลาได้รับทั้งสองอย่างบวกกันเข้าแล้วเป็นความแน่ใจต่อมรรคผลนิพพานแล้ว ที่นี้เราจะจริงไหม ถ้าม ทางนี้ก็ตอบขึ้นทันที ต้องจริง ไม่จริงต้องตายเท่านั้น ที่จะเล็ดลอดไปอย่างอื่นเกลโลลเป็นเศษมนุษย์เศษพระต่อไปอีกไม่ได้แล้ว ต้องจริงจิง นั่นละตั้งแต่บัดนั้นมาจึงได้ขึ้นเวที ไม่ได้ดูเมฆดูหมอกดูความทุกข์ความจนความจะเป็นจะตายของเจ้าของ เพราะมุ่งต่อมรรคผลนิพพาน จะเอาให้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ให้ได้ มรรคผลนิพพานอรหันต์ปรากฏเด่นชัดแล้วด้วยคำสอนของท่าน เปิดเผยอย่างเต็มที่ เอา ขยับ มันก็ขยับเรื่อยละซี

ที่นี้จิตใจดวงนี้แต่ก่อนมันมืดอย่างนั้น ๆ ไม่ว่าจิตท่านจิตเราถ้ายังไม่ได้ชักฟอกด้วยอรรถด้วยธรรม เฉพาะอย่างยิ่งด้วยจิตตภาวนา มันจะมืดมัวไปเหมือนกันหมดเรียนขนาดไหนมาอย่าเอามาอวด เพียงความจำเฉย ๆ เปิดกิเลสไม่ได้นะ ต้องความจริงจากภาคปฏิบัติเปิดออกได้ เปิดความมืดดำของกิเลสที่หุ้มห่อภายในใจแล้วเจอ

มรรคผลนิพพานนรกสวรรค์ พออันนี้เปิดแล้วอันนั้นมียู่แล้วนี่ตามหลักธรรมชาติของ
ตน ไม่ได้ปิดบังลึกลับ มันเป็นปัญหาอยู่ที่เรามีตบอด พอทางนี้เปิดออกรับกันก็เห็นละซิ
นั่น พระพุทธเจ้าไปถามใคร บาปบุญนรกสวรรค์ใครนำมาสอน พระพุทธเจ้าเป็นผู้
บำเพ็ญ เป็นผู้รู้ผู้เห็น เป็นผู้นำมาสอนโดยไม่ต้องไปศึกษาจากใคร เอาใครมาเป็นสักขี
พยานไม่มีในพระพุทธเจ้า

ที่นี้ธรรมเป็นของจริง สภาพเหล่านั้นก็เป็นของจริงอยู่ดั้งเดิม ตั้งแต่พระพุทธ
เจ้ายังไม่ตรัสรู้ สภาพทั้งหลายบาปบุญนรกสวรรค์ก็มีอยู่ดั้งเดิม แต่ตบอดมันก็ไม่เห็น
พอตาจ้ำรับกันแล้วอยู่ที่ไหนมันก็เห็นละซิ นี่ละใจ ที่นี้เวลาเราศึกษาอบรมไปเรื่อย ๆ
ใจนี้ก็ค่อยขยายตัวออก ด้วยอำนาจแห่งการบำรุงรักษาจิตใจด้วยจิตตภาวนา ๆ ตลอด
ๆ ค่อยเบิกออก ๆ จิตที่รู้ ๆ ธรรมตามันก็รู้เหมือนแสงหึ่งห้อยนี้แหละ แต่ค่อยกระจาย
ออกเพราะได้รับการบำรุงขยายความรู้ ออก สว่างออก กว้างขวางออก ลึกซึ่งเข้าไปเรื่อย
ๆ ที่นี้สิ่งควรรู้ควรเห็นเริ่มผ่านละที่นี้ เริ่มสัมผัสเข้าไป ๆ เอะใจไปเรื่อยละที่นี้ มี อ้อ ๆ
พร้อมไปเลย มันไม่เคยเห็นไม่เคยรู้แต่มันเจอเอาอย่างจัง ๆ จากภาคปฏิบัติเรื่อย ๆ
เข้าไป

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าเปิดเผยต่อโลกอยู่อย่างนี้ แต่กิเลสมันปิดตลอดเวลา สิ่ง
ที่เรากล่าวเหล่านี้กิเลสยังไม่ยอมรับนะว่ามีว่าจริง แล้วมันยังจะบั่นว่าไม่มี มันจะบั่นไป
หาของไม่มี ที่ว่าบาปไม่มี นรกไม่มี มันจะบั่นไปนั่นละ นั่นละคลังใหญ่ของมหันตทุกข์
ถ้าวกองไฟก็กองไฟอยู่ในความสำคัญของกิเลสที่ว่ามีนรกไม่มี ทุกข์ไม่มีในนรก ตรงนี้
ละมันรับเหมาะอยู่ด้วยการสร้างบาปสร้างกรรมไม่หยุดไม่ถอยไม่สะทกสะท้าน ที่นี้พอ
ตายแล้วก็ผิงเลย ใครช่วยได้ที่ไหน เจ้าของเก่งก็ช่วยเจ้าของซิ ไม่เห็นช่วยได้ ไปจมอยู่
ในนรกไม่เห็นช่วยได้ อย่างนักโทษในเรือนจำ แต่ก่อนที่เขาจับไม่ได้ก็ว่ามันเก่งนั่น
แหละ คนในโลกนี้มันลุ่มตาไปหมดไม่มีใครฉลาดยิ่งกว่ามัน ครั้นเวลาเขาจับได้แล้วไป
อยู่ในคุกเป็นยังงี้ มันแก้ตัวของมันได้ไหม แก้ออกไปไหนเป็นนักโทษอยู่แล้ว แล้วใคร
ไปช่วยมันได้

อันนี้ผู้ที่ตกนรกตัวเองก็ช่วยตัวเองไม่ได้แล้ว จะให้คนอื่นใครเขาไปช่วย มันก็
แบบเดียวกับนักโทษในเรือนจำ แล้วยังจะต่อต้านต่อพระพุทธเจ้าอยู่เหอ พิจารณาซิ
มันหนาขนาดนั้นนะกิเลส หนาเอามากที่สุดสลัดสังเวชนะ ที่นี้เวลาปฏิบัติไปจิต
ค่อยเบิกออก ๆ สิ่งที่ควรแก่กันที่จะมาสัมผัสสัมพันธ์ให้รู้ตามขั้นตามภูมิ ความลึกซึ่ง
หนาบางของกิเลสและธรรมที่กระจายตัวออกไป กิเลสจางไป ๆ นี่มันจะกระจายออก ๆ
รู้ไปเห็นไป มีแต่ อ้อ ๆ เรื่อย คำที่ค้ำพระพุทธเจ้าไม่มี มีแต่ อ้อ ๆ เรื่อย แล้วมันยัง
ขยับใส่ละ

นี่ละธรรมถ่าลงเข้าถึงใจ อะไรเอาไว้มออยู่นะ สามแดนโลกธาตุให้มาชีว่างั้นเลย ถ่าธรรมมีกำลังสลัดปี๊วะเดียวขาดสะบั้น ๆ นี่ละพลังของธรรม เวลานี้มีแต่พลังของกิเลสมันลาก จะไปทำคุณงามความดี เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ไปวัดไปวาฟังธรรมจำศีล กิเลสลากขาขาดไปเลย มันไม่อยากจะไป มันเหน็ดมันเหนื่อยเมื่อยล้าอ่อนเปียกไปหมดถ่าจะไปทางดีบทางดี นี่กิเลสมันมีกำลังมาก มันฟาดเราอ่อนเปียกกลิ้งเหมือนขอนชุงไปตามกิเลสเสียทั้งหมด ไปตามกิเลสแล้วเป็นยังงัย มีแต่ไฟเผาหัวมันนั่นแหละ เข้าใจไหมละ

นี่เวลานี้กิเลสมันกำลังหนาแน่นมากนะ เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้ประมาทโลก นี่ก็พูดมาถึงขั้นนี้อีกแล้ว เราพิจารณาไปตามสติกำลังความสามารถ แต่เวลามันรู้มันก็รู้อย่างนั้น พูดตามหลักความจริงจะว่าประมาทได้อย่างไร มันเป็นยังงัยก็พูดตามหลักความจริง เวลามันมีดมันก็มีด เขาก็ไม่เห็นเราก็มองไม่เห็น แต่เวลามันแจ้งเขาไม่เห็นเราก็มองเห็นจะว่างัย นั่นมันต่างกันอย่างนี้ ถึงได้ดูไป ๆ โธ กิเลสนี้ยังนับวันหนาเข้าทุกวัน ๆ คลื่นมหาสมุทรทะเลหลวงยังสู้คลื่นกิเลสในหัวใจสัตว์โลกไม่ได้ ธรรมที่จะต้านทานกันเท่าฝ่ามือ ๆ มันจะไปไหวหรือกับคลื่นของกิเลสเท่ามหาสมุทรทะเลหลวงกับฝ่ามือเราไปต้านทานกิเลส

นี่ความคิดในความตียิบ ๆ แยะ ๆ เท่าฝ่ามือ แต่เรื่องที่จะคิดไปในทางความชั่วช้าลามกที่ทำเจ้าของให้ล่มจมนั้น คลื่นมันเท่ามหาสมุทรทะเลหลวง นั่นละคลื่นกิเลส เพราะฉะนั้นสัตว์โลกจึงยอมตายกองกันอยู่ตั้งแต่ตั้งกัปตั้งกัลป์ ยังจะตายกองกันอีกไปมากมายนะ เพราะไม่มีใครดีใครดี ใครก็เห็นว่าสุดกำลังสู้ไม่ไหว ๆ สิ่งที่อยู่ใหวอยูก็คือว่าตายกองกัน กับความทุกข์ที่เผากันไปในภพชาตินั้น ๆ นี่มันยอมรับในหลักกรรมชาติของมัน สิ่งอื่นที่จะให้ติดดินอย่างนี้มันไม่ยอมรับ มันอ่อนเปียกไปหมด นี่ระยะกิเลสที่มันหนา มันหนาอยู่ในหัวใจเราหัวใจท่านเหมือนกันหมด

แต่เวลามันบางลงไป ๆ แล้ว กิเลสเป็นของเล็กน้อยไปแล้ว เห็นเป็นข้าศึกอย่างใหญ่หลวงต่อธรรม ชัดกันไม่ถอยเลย ไม่มีคำว่าคุ้นชินกับกิเลส เข้ามาใส่ตุม ๆ นี่ถึงขั้นหมุนตัวที่จะออกโดยถ่ายเดียว อะไรเอาไว้มออยู่ นี่พลังของธรรมเกิดแล้วนะในหัวใจดวงนี้แหละ ดวงที่มันกำลังมีดบอดอ่อนแอท้อแท้เหลวไหลนี้แหละ เวลาสั่งสมธรรมขึ้นไป กำลังวังชาในทางดีบทางดีก็ค่อยดีขึ้น ๆ จนกระทั่งถึงรุ่งเอาไว้มอแต่จะไปทำดี ความเห็นโทษเห็นล้นหัวใจ ความเห็นคุณของธรรมก็ล้นหัวใจ เมื่อต่างอันต่างเต็มหัวใจแล้วมันรอดได้ยังงัยมนุษย์เรา นี่ละพุง ๆ ผ่านได้ไม่สงสัย

ธรรมพระพุทธเจ้าสอนเพื่อให้หลุดให้พ้น ไม่ได้สั่งสอนเพื่อให้ลุ่มให้จม ทำอะไรจะไปไม่ได้ถ่าเรายอมฟังเสียงท่านปฏิบัติตามท่าน อันนี้มันมีแต่ฝืนท่านทั้งนั้นมันถึงไม่

ได้เรื่องได้ราวอะไร นี่ถึงว่ามันอ่อนใจเหมือนกันนะ เทศน์มานี่ที่ออกช่วยชาติบ้านเมือง นี่ก็ถึง ๔ ปีเต็มแล้วนะ เราเริ่มมาตั้งแต่ มกรา กุมภา แล้ว ประกาศเอาวันที่ ๑๒ เมษายน ต่างหากนะ โดยฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ท่านเสด็จมาในงานนี้ ก็ประกาศในวันนั้น ความจริง ทำก่อนหน้าแล้ว แชนเรานี้วันที่ ๑๗ มีนา รถเราไปตกคลอง วันที่ ๑๗ มีนามันก่อน เมษา แล้วไม่ใช่หรอ นี่เรากำลังดำเนินแล้วนี่ เริ่มช่วยชาติแล้ว จนกระทั่งลูกศิษย์ลูกหา ทางกรุงเทพ ลูกศิษย์ผู้ใหญ่ ๆ ถ้ามมาอย่างรีบอย่างด่วนอย่างเสียอกเสียใจเมื่อเห็นเรา เกิดอุบัติเหตุ อันนั้นจะว่ายังไง ท่านจะหยุดในการช่วยชาติหรือท่านจะก้าวเดินต่อไป ท่านพอจะก้าวเดินต่อไปได้ไหม หรือจะหยุด เขาทถามมาทันทีเลย บอกว่า ก้าวต่อไป เราก็ก้าวต่อไปตลอดมานี้ การช่วยชาตินี้นานไหม ก่อนหน้าวันที่ ๑๗ มีนา แล้ว

วันที่ ๑๗ เป็นวันเกิดอุบัติเหตุ ๔ ปีเต็ม วันนี้ ๒๘ ก็ ๔ ปี ๑๑ วันนะ นี่ละตั้งแต่ นั้นมา แล้วการเทศน์ว่าการ เทศน์มากน้อยขนาดไหนพี่น้องทั้งหลายก็เห็นแล้ว ๔ ปี เต็มเทศน์ทั่วประเทศไทย เทศน์ไม่ทราบกี่กัณฑ์ วังนั้นเลย คิดดูซิอย่างไรเมื่อก่อนนี้ ไป เทศน์สภาแมว ๖ กัณฑ์ สภาหนู ๗ กัณฑ์ สภาแมวเป็นยังงี้ สภาหนูเป็นยังงี้ใครก็ไม่รู้ พวกนี้มันตาบอดมันไม่เห็นทั้งหนูทั้งแมว แต่มันเลี้ยงไว้ในบ้าน เลี้ยงแมวไว้ขี้เย็บ ๆ มันก็ไม่เห็นหนูเห็นแมว เข้าใจหรือ จึงเรียกว่าสภาหนูคืออะไรตอบไม่ได้ สภาแมวคือ อะไรตอบไม่ได้

นี่ก็เทศน์ขนาดนั้นแหละ เทศน์ไม่ได้หยุดได้ถอย เทศน์ที่จำนวนมากก็คือเทศน์ แงงหม้อใหญ่ เพราะประชาชนจำนวนมาก พื้นฐานของอรรถของธรรมที่จะรับกันได้ ขนาดนั้นก็ออกขนาดนั้น แงงหม้อใหญ่ก็เทศน์ขนาดแกงหม้อใหญ่ จะรับไปเป็น ประโยชน์แก่ตนตามกำลังความสามารถได้ ก็เทศน์อย่างนี้ จะให้ซึ้นกว่านั้นไม่ได้ เวลา ควรที่จะออกแกงหม้อเล็กบ้างก็ออก ในเวลาที่มีผู้มาเกี่ยวข้องสามารถที่จะได้ยินได้ฟัง และรับสิ่งเหล่านี้ไปปฏิบัติได้ และจะแก้ไขตัดแปลงตนเองได้จากอุบายแห่งธรรมข้อนี้ หรือแกงหม้อนี้ แกงหม้อเล็กนี่ก็ออกเย็บ ๆ ไปตาม แกงหม้อจืดไม่ค่อยได้พูด ส่วน มากมีแต่แกงหม้อใหญ่ กับแกงหม้อเล็กก็มีนิดหน่อย สำหรับแกงหม้อใหญ่ทั่วประเทศ ไทย

นี้ได้สอนพี่น้องทั้งหลายมานี้ มาจากที่ว่าความสงสัยในมรรคผลนิพพานแต่ต้น นั้นแหละ แต่เวลาได้ฟังอรรถฟังธรรม จากพ่อแม่ครูจารย์มันแล้ว มาปฏิบัติธรรมมันก็ เปิดขึ้นมาในหัวใจ นี่ของจริงของดี เราทั้งหลายหาของดี ผู้เทศน์เวลานี้ก็หาของดีมา แทบเป็นแทบตาย เมื่อได้มามากน้อยตามกำลังวาสนาของเราแล้ว มาเทศน์สอนพี่น้อง ทั้งหลายเป็นความผิดไปหรือ พิจารณาซิ หรือหาว่าหลงตานี้ไอ้รอดพี่น้องทั้งหลาย ก็เลสมันรอดหรือไม่รอด มันเหยียบหัวพี่น้องทั้งหลายอยู่ ทำไมจึงยอมมันนักหนา

กราบไหว้มนักรักษา มนต์วิเศษวิโสอะไร เรื่องกิเลสพูดได้วันยังค่ำ ถ้าพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมหาว่าโอ้อวดว่าอวดดีอวดเด่น เห็นไหมกิเลสมันเอาเข้ามาเป็นเครื่องมือมัน มันจะไม่ยอมให้พูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมได้ ให้พูดแต่เรื่องกิเลสทั้งวันเลย อย่างนั้นก็เลสชอบใจมาก

เพราะฉะนั้น ผู้ที่ปฏิบัติธรรม ท่านจึงรักษา รักษาอย่างไร พูดออกไปแทนที่จะเป็นประโยชน์ มันกลับเป็นโทษแก่ผู้ฟัง เขาไม่ยอมรับป้อนเป็นโทษขึ้นอีกแล้ว เข้าใจหรือ ท่านจึงพูดบ้างไม่พูดบ้าง ถึงวาระที่ท่านจะออก มันก็มีหลายแง่ นะ ถ้าว่าไปสนใจอะไรชี้ หมูชี้หมา ทองคำทั้งแท่งยังมีอยู่ เอ้า ได้แท่งเดียวก็เอา ท่านก็ใส่ผางเลย เข้าใจไหมล่ะ ผู้ที่จะรับธรรมขั้นสูงได้ ใส่ผาง ๆ ๆ ชี้หมูชี้หมากองเท่าภูเขา ช่างหัวมัน มันกองชี้หมูชี้หมาต่างหาก ทองคำทั้งแท่งแม้มีน้อยก็มีคุณค่ามาก ท่านก็ใส่ผางไปตรงนั้น ให้ทางนี้ได้รับได้ผ่านพ้นไป ๆ พวกที่มันตายกองกันก็ให้มันตายเสีย มันไม่เบื่อไม่พอเข็ดหลาบก็ให้มันตายกองกันไป นี่เวลาท่านจะเป็น เป็นในหัวใจของผู้แสดงธรรมเอง ไม่ได้มีตั้งโปรแกรมอะไร ถึงจังหวะที่จะออกหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร จะเป็นขึ้นเองในธรรมกับใจซึ่งเป็นอันเดียวกัน นี่แหละธรรม

ถ้าพูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรม จึงเทศน์เรื่องแกงหม้อเล็กไม่ค่อยได้ คือให้เหมาะสมกับผู้ฟัง ให้ได้ประโยชน์ทั่วถึงกัน เทศน์ไม่ได้ประโยชน์เลย เกิดประโยชน์อะไรล่ะ เช่น เทศน์แกงหม้อเล็ก แต่ผู้ฟังไม่สามารถรับได้ เท่าไรมันก็ไม่เกิดประโยชน์ อันใดที่จะเกิดประโยชน์ก็เอาอันนั้นออกมาต้อนรับกัน นี่เป็นอย่างนั้น

เราสอนโลกมาก็ได้ ๔ ปีเต็ม ๆ แล้ว ที่สอนอย่างเปิดเผยเต็มเหนี่ยว แต่ก่อนก็สอนมาแล้ว ฟังชิวาตั้ง ๕๐ กว่าปี แต่สอนเฉพาะพระนี้รู้สึกมีแต่แกงหม้อเล็กหม้อจืด ๆ ตลอดมา เทศน์สอนพระ เฉพาะพระกรรมฐานวัดป่าบ้านตาด จะไม่มีธรรมะขั้นต่ำเลย พอขึ้นไปป้อนจับสมาธิผิงขึ้นเลยเซียว ขึ้นเลย ๆ เพราะเรื่องศีลต่างคนต่างสมบูรณ์แบบด้วยกันแล้วไม่มีข้อข้องใจสงสัย พอจะมากล่าวถึงว่าศีลต่างศีลพร้อยไม่มี มีแต่ฟุ้งถึงเรื่องสมาธิ สมาบัติ ปัญญา วิมุตติ หลุดพ้น ฟุ้ง ๆ เลย นั่นเทศน์แต่ก่อนเจียบ ๆ ไม่ได้ออกทางอะไร ๆ แหละ ดิตเทบ ๆ เก็บเข้าไว้ ๆ ไปเปิดฟัง แจกไปทั่วประเทศไทย เทบเฉพาะวัดป่าบ้านตาดมีน้อยเมื่อไร ทั่วประเทศไทย ออกจากวัดนี้ทั้งนั้น นี่เทศน์สอนพระ จากนั้นก็มาเกี่ยวข้องกับประชาชน เข้าหาจุดใหญ่ก็คือการช่วยชาติบ้านเมือง ธรรมะประเภทต่าง ๆ จึงออกมากมาย ส่วนมากจะมีแต่ประเภทพอเหมาะพอดีกับแกงหม้อใหญ่นั้นแหละ จึงทำกันสอนกันไปแบบนั้นเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ ๔ ปีมาแล้วว่า

นี่จิตใจ ท่านทั้งหลายฟังไหม เราหาของดี ๆ ได้ของดีมามากน้อยมาพูดมาแจก มาจ่ายกันเพื่อเป็นสิริมงคล ทำไมเราจะไม่ยอมรับ ถ้าไม่กิเลสหนาเสียจนกระทั่งหมด ราคาแล้วในคน ๆ นั้น จะยอมรับธรรมของดีไม่ได้ จะรับฟังตั้งแต่เรื่องกิเลส ๆ ตาย กองกันนี้ตั้งกับตั้งกัลป์นะ ธรรมะท่านจุดลากขึ้นไม่ยอมขึ้น ดันหาว่าท่านโธ่ท่านอวด อวดเก่งอวดรู้อวดฉลาด มีแต่กิเลสออกต้านทานธรรม กิเลสออกวันยังค่ำไม่เป็นไร แต่ ธรรมออกมาไม่ได้ กิเลสปิดทันทที่ไม่ยอมรับ ท่านจึงไม่ค่อยพูดแหละ พวกทรงอรรถทรง ธรรมท่านเป็นหูหนวกตาบอดไปเสีย รำคาญที่จะพูด พูดไปแล้วไม่เกิดประโยชน์ แทนที่จะเป็นประโยชน์กลับเป็นโทษแก่ผู้ฟังเสีย พูดหาประโยชน์อะไร นั้นเท่านั้น ท่านอยู่ของ ท่านท่านไม่มีอะไรนี้ ท่านไม่มีหนักมีเบา มีได้มีเสีย เกี่ยวกับเรื่องเฉย ๆ ไม่ต้องพูด แต่ เวลาพูดออกไปมีได้มีเสีย ท่านจึงต้องระมัดระวัง

ฟังช้อย่างพระสารีบุตรกับพระอัสสชิ พระอัสสชิเป็นถึงชั้นพระอรหันต์ ทั้ง ๆ ที่ พระสารีบุตรก็มุ่งหน้ามุ่งตาต่อมรรคผลนิพพานอยู่โดยดี ครั้นเวลาฟังเทศน์พระอัสสชิ แล้ว สำเร็จเป็นพระโสดาบันขึ้นในเวลานั้น พระอัสสชิยังไม่บอกว่าอาตมานี้เป็นพระ อรหันต์นะ ท่านไม่เห็นพูด อรหันต์มีความจำเป็นอะไรมากกว่าเหตุผล เย ธมฺมา เหตุปฺปภาว นั่น เหตุผลนั้นหนักกว่า ท่านก็เอนั้นออก คนนั้นสำเร็จพระอรหันต์ พระ อัสสชิอยู่ที่ไหน พระสารีบุตรเป็นถึงอัครสาวกข้างขวา เป็นพระอรหันต์แล้ว น้อมกราบ ไหว้ไปทางพระอัสสชิอยู่ที่ศิวโคตแดนใดก็ตาม ฟังซิ ท่านเคารพ ไม่จำเป็นต้องบอกว่า สารีบุตร อาตมานี้เป็นอรหันต์แล้วนะ ท่านไม่เห็นจำเป็น พระสารีบุตรยังกราบได้ใช้ ไหมล่ะ จะให้ว่ายังไงอีก

พากันปฏิบัตินะ เวลานี้โลกสกปรกมาก เราพูดอย่างเต็มปาก ดูเต็มหัวใจ ทำไม จะพูดไม่ได้ พูดเรื่องธรรม กิเลสเต็มบ้านเต็มเมือง เต็มหัวอกของโลก จนเป็นไฟ บรรลัยกัลป์เผาอยู่ในหัวอก ๆ เต็มบ้านเต็มเมือง ทำไมจึงทนกันอยู่ได้สบาย ยังยอมมัน อีกร่างมันอีก ธรรมะเห็นกันอยู่ตลอดเวลา ปิดออกจากหัวอกมันยังกวาดเข้ามาอีก จะทำไงล่ะ

นี่ที่มันทุเรศนะ ยิ่งคลื่นหนักขึ้น ๆ คลื่นกิเลสตัณหาหนักมากนะ ยิ่งต่างคนต่าง ส่งเสริมกันขึ้น แล้วยิ่งเมืองนอกเมืองนาเป็นเมืองเขาไม่มีศาสนา ไม่มีอรรถมีธรรมและ เป็นเมืองที่เคลื่อนกล่นไปด้วยสินค้ำต่าง ๆ ที่จะมาหลอกเมืองไทยเราซึ่งเป็นคนโง่ แม้ เป็นชาวพุทธก็ตามมันก็เป็นคนโง่ในสิ่งที่ไม่เคยพบเคยเห็น ก็ยอมรับเขาจนได้ ถูกเขา ต้มไปเรื่อย อะไร ๆ ก็สับปนเข้ามา ขนบประเพณีอะไร ๆ ก็เอาของพวกฝรั่งมั่งคั่งเมือง นอกเมืองนามาใช้มาสอย จนกระทั่งถึงเวลานี้ เฉพาะอย่างยิ่ง ผู้หญิงมันจะไม่นุ่งถึง ขนาดชั้นขนาดผ้า นะ มันจะปล่อยหีต่อกันไปหมดนะเวลานี้

นี่คือนิสัยของคนที่ไม่มีศาสนา เป็นสัตว์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเมืองไทย เมืองไทยที่เป็นชาวพุทธอยู่แต่ก่อน กลายเป็นหมาไปตาม ๆ กันเลย เราดูหรือยังเวลานี้ เรารักสงวนชาติไทย เรารักกันยังงัยสงวนกันยังงัย ถ้าเราไม่ปฏิบัติ คือตัวของเราแต่ละคน ๆ ให้อยู่ในกรอบของชนบประเพณีอันดีงามและศีลธรรม เราจะอยู่กับอะไร ถ้าอยู่แบบที่ว่าน้ำมันก็หาทางมาใส่เสียซิ ให้น้ำมันเป็นหมาวิ่งต้อย ๆ ตามเขา อย่าให้มีเนื้อหนังเป็นตัวของตัวเองอะไรมาคว่ำมับ ๆ แสดงว่าหลักลอย คนแสวงหาหลักนี้อะไรเป็นหลักยึดไว้ ๆ เกาะไว้ชนบประเพณีของพ่อแม่ของปู่ย่าตายายที่พาดำเนินมา เป็นความสงบงามตา การนุ่งการห่มใช้สอยด้วยความสวยงามนี้ เป็นความสงบงามตา ไม่กำเริบเลิบसानจะเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กัน และกำเริบต่อไปอีก ด้วยความไม่รู้เนื้อรู้ตัวในการแต่งเนื้อแต่งตัว นี่เป็นการเสริมกิเลส เข้าใจกันหรือยัง

ผู้หญิงก็อยากอวดชาย ผู้ชายอยากอวดหญิง อวดกันหาอะไรมันก็มีอยู่ด้วยกันแล้ว อวดหาอะไร มีแต่จะไฟเผาหัวกันเท่านั้น ผู้หญิงมีผิวไม่กำหนดเป็นน้ำล้นฝั่ง ผู้ชายเป็นน้ำล้นฝั่ง ก็เพราะเสริมตัวนี้เอง ถ้าอยู่ในความพอดี หญิงก็มีผิว ผิวก็มีเมียแล้วเท่านั้นพอ ไม่มีอะไรแปลกต่างจากกันเลย พอจะติดจะเดินไปหาพินหาไฟมาเผาตัวเอง แล้วครอบครัวเหี้ยมเรื้อน ตลอดถึงเผาบ้านเผาเมืองไปได้ เพราะความไม่รู้จักประมาณของตัวเอง

ถ้ามีขอบมีเขตมีฝั่งมีฝา มีชนบประเพณีอันดีงามปฏิบัติแล้วจะสวยงามไม่มีใครงามเกินเมืองไทย กิริยามารยาท การนุ่งการห่มการใช้การสอย อะไรจะเรียบร้อยไปตามแต่นี้มันเลอะเทอะไปตามพวกที่เข้ามาคละเคล้าซิ จำเอานะทุกคน เราพูดแล้วอดคิดไม่ได้ก็มันเห็นรู้อยู่ที่นี่ ที่เมืองไทยเราเป็นบ้ำกับเขา อะไรมาก็เป็นของเมืองนอก หมอบไปเลย ๆ แสดงว่าไม่มีแก้ไขที่จะพิตตัว วิ่งต้อย ๆ ตามเขาเรื่อย ก็เป็นบ้อยเขาไปเรื่อย ๆ ซิ ถ้ามีแก้ไขมีแก้ตัวสงวนศักดิ์ศรีดีงามเนื้อหนังของตัวเองแล้ว เล็กก็ตามมันจะใหญ่ได้ เมื่อมีการบำรุงรักษาต้องดี

เมืองไทยเราเป็นเมืองชาวพุทธ เป็นเมืองขอบเขตอันดีงามทุกสิ่งทุกอย่าง เราปฏิบัติอันนี้ให้คงเส้นคงวาหนาแน่นแล้ว เมืองไหนจะสู้เมืองไทยเราได้ แต่มันเลอะเทอะ ๆ ที่ไหนมาก็วิ่งตามเขาหมด ๆ โอ๊ย.น่าทุเรศนะ พวกนี้รู้หรือยังเดี๋ยวนี้นะ นี้ละธรรมสอนโลก โลกมันเลอะเทอะ ธรรมท่านมีขอบมีเขต ท่านไม่เลอะเทอะท่านนำมาสอนพวกเรา ผลแห่งความมีขอบเขตของท่านเป็นความสุขสบายสำราญบานใจ ผลแห่งความวิ่งตามโลกตามสงสาร ความไม่เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวมีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ใครมาก็กราบเขา ใครมาก็กราบตีนฝรั่ง กราบตีนคนเมืองนอกเมืองนา หัวเราสูงขนาดไหนก้มมาให้เขา กราบด้วยความไม่รู้เนื้อรู้ตัว วิ่งตามเขาต้อย ๆ มันเกินประมาณแล้วนะ

เมืองไทยของเราให้พากันฟัดเนื้อฟัดตัวรู้เนื้อรู้ตัวบ้างซิ การปฏิบัติตัวต้องมีขอบเขต เอาอรรถธรรมเข้าไปปฏิบัติแล้วจะไม่ผิด ถ้าเอากิเลสเข้ามาแล้วก็อย่างนี้แหละอย่างที่เห็น ไม่มีอะไรเป็นสาระแก่นสารเลย ให้พากันจดจำเอานะ

อ้อ.เราทุเรศจริง ๆ นะ สอนโลก สอนอย่างนี้จะให้ว้ายังไง ก็มันเลอะเทอะ อย่างนี้จะไม่ว้ายังไง พระที่ท่านปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยท่านไม่ได้เลอะเทอะนะ ไปที่ไหนท่านสวยงามทุกอย่าง จิตใจท่านสว่างงามด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยสติการ ระมัดระวัง ด้วยปัญญาพิจารณาครอบรอบตัวอยู่เสมอ ท่านไปไหนจึงไม่มีพินมีไฟ มีแต่หัวใจที่มีธรรมหล่อเลี้ยงด้วยความสำรวมระวัง ท่านเป็นประโยชน์ เราเป็นลูกศิษย์มีครูบาอาจารย์ควรสำรวมระวังตนบ้างนะ อย่าเลอะ ๆ เทอะ ๆ ใช้ไม่ได้นะ เอละพอ

สรุปทองคำและดอลลาร์จากการทอดผ้าป่าช่วยชาติตั้งแต่วันที่ ๒๑-๒๗ เมื่อกวานนี้ ทองคำได้ ๑๑ กิโล ๑๗ บาท ๖๒ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒,๕๐๘ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๔,๕๖๒ กิโลทองคำที่ซื้อเพิ่ม ๒๕๐ กิโลใช้เงิน ๑๐๒,๕๘๒,๐๐๐ บาท เงินเหล่านี้ถอนออกมาจากธนาคารไปซื้อทองคำ ทองคำที่หลอมใหม่ได้ ๒๑๙ กิโล รวมทองคำที่หลอมแล้วเวลานี้ได้ ๔๖๙ กิโล รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้มอบได้ ๕ ตัน ๖๑ กิโลครึ่ง ทองคำที่ยังไม่หลอมได้ ๓ กิโล ๔๔ บาท ๑๖ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๐๓๕ กิโล

(กราบเรียนครับ มีหนังสือ เหลือบ เขาส่งไปให้ญาติโยมต่าง ๆ แต่เขาลงชื่อผู้ฝากว่า วัดป่าบ้านตาด ตำบลบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ทั้ง ๆ ที่ทางวัดป่าบ้านตาดไม่ได้ส่งไป)

อะไร

(หนังสือเหลือบครับ เขาส่งไปให้ญาติโยมตามชื่อต่าง ๆ แต่ลงชื่อและที่อยู่ผู้ฝากว่าเป็นวัดป่าบ้านตาด ตำบลบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เป็นผู้ส่งไป ซึ่งไม่จริง)

ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอานะ นี่ละพวกที่ปลิ้นปล้อนหลอกลวงมากที่สุดในสมัยปัจจุบัน ในวงแห่งพุทธศาสนาของประเทศไทยเรา คือพวกเปรตที่เขียนมานี้ บอกว่าออกจากวัดป่าบ้านตาดไป เป็นสำนวนของเขา เรียกว่า มาสมรรอย ยิงออกจากวัดป่าบ้านตาดเราออกไปให้พี่น้องทั้งหลายอ่าน อ่านแล้วก็ย้อนมาโจมตีหลวงตาบัว เข้าใจไหม เรียกว่า เขาสมรรอยเข้ามา พวกเปรตพวกนี้หยาบมากที่สุดนะ หยาบเอาจนดูไม่ได้เลย ไม่มีคำว่ายางอาย พระก็ตั้งแต่ชั้นต่ำ ๆ ฟาดถึงชั้นสมเด็จ แต่เป็นมหาโจรด้วยกัน เวลานี้กำลังคึกเขี่ยอยู่ข้างล่างติดชั้นมานี้ละเหลือบ บอกว่าหนังสือนี้เป็นหนังสือหลวงตาบัวออกจากวัดป่าบ้านตาด

คือเขามาโจมตีหลวงตาบัว เขาสวมรอยเข้าใจไหม พวกเปรตนี้ หยาบขนาดไหน นี่เธอผู้จะครองบ้านครองเมือง ผู้จะครองพระศาสนาให้พี่น้องทั้งหลายร่มเย็นเป็นสุข ด้วยความปลิ้นปล้อนหลอกลวงทำความเสียหาย เอาอย่างมากมาต่อเมืองไทยของเรา แบบหน้าด้านอย่างนี้ มาสวมรอย หนังสือนี้เหมือนว่าออกจากวัดป่าบ้านตาด แล้วโจมตี เข้ามาวัดป่าบ้านตาดคือหนังสือของพวกเปรตนี้เองเข้าใจไหม ตามสวมรอยอยู่ทุกแห่ง ทุกหนเวลานี้

เราพูดจริง ๆ เราช่วยโลกนี้เราไม่มีอะไร ได้เสียเราก็ไม่มี แพ้ชนะเราก็ไม่มี การเอารัตเอาเปรียบอะไรเราไม่มี มีแต่ความเมตตาแล้ว ๆ สอนโลก อยู่นอกวงหมากัดกัน ธรรมพระพุทธเจ้าอยู่นอกวงหมากัดกัน สอนเอาน้ำลงมาสาตใส่หลังหมาให้มันรู้เนื้อรู้ตัวต่างแยกกันออกไป จะไม่รุนแรง ไฟจะไม่ไหม้หมด สนามหมาแห่งชาวพุทธเราทั้ง พระหัวโล้นทั้งหัวชน มันจะได้จางไปเรื่องความทุกข์แต่มันไม่ยอมฟังเสียง นี่สวมรอย เข้ามาอย่างนี้ละ ฟังเอานะพี่น้องทั้งหลาย ให้ฟังทุกคน หลวงตาบัวเป็นที่เชื่อถือพี่น้องทั้งหลายได้ประการโดยขึ้นฟัง กับเรื่องที่กำลังโจมตีเวลานี้ พวกนี้ได้ทำประโยชน์อะไร ให้โลกแม้ขึ้นใดบ้างพอเป็นที่ระลึก ซึ่งควรจะยกตนขึ้นมาเหยียบย่ำทำลายชาติไทยของเราพร้อมทั้งศาสนาให้จมไปด้วยกัน โดยการกล่าวอ้างว่าหนังสือนี้ออกจากหลวงตาบัวไป

ทั้ง ๆ ที่หนังสือของมหาโจรแทรกเข้ามาทิ้งไว้ในวัดป่าบ้านตาด ให้แจกออกไป แล้วกลับเข้ามาโจมตีหลวงตามหาบัว ฟังให้ดีนะ หยาบขนาดไหน พวกเปรตพวกนี้ หยาบขนาดไหน เวลานี้เลวร้ายที่สุดเลย ให้พี่น้องทั้งหลายดูเอา แล้วเราถ้าพอเป็นที่เชื่อถือของพี่น้องทั้งหลายได้ ให้ฟังเสียงนี้ให้ดี เราไม่เคยมีแงอนร้อยสันพันคมอย่างพวกเปรตนี้แต่ไหนแต่ไรมา เช่นอย่างเขาหาเรื่องโจมตีหลวงตาบัวว่า เงินพี่น้องทั้งหลายบริจาคมาผ่านหลวงตาบัวนี้ หลวงตาบัวเอาเข้าพุงหมด เข้าพุงหลวงตาบัวหมด ฟังซิ มันเข้ากันได้ไหมกับที่เราได้มานี้เข้าคลังหลวงหมด ทุกอย่างเข้าคลังหลวงให้พี่น้องทั้งหลายเห็น ตะกั่วก็อ่านแล้ว ถ้าอันนี้ไม่เข้าคลังหลวงแล้วหมาตัวไหนเอาเข้านะ ฟังซิ ไอ้พวกหมาเหล่านั้นมันเอามาเข้าสักบาทใหม่ถ้าว่ามันเก่ง เอ้า.เอามาแข่งหมาดูซินะ

หมาตัวนี้น่าสมบัติพี่น้องทั้งหลายเข้าสู่คลังหลวง ทองคำก็ได้ห้าตันกว่าแล้วเวลานี้ แล้วเงินดอลลาร์ได้ ๖,๕๗๘,๐๐๐ ที่เข้าคลังหลวงแล้ว เวลาไปคราวนี้อย่างน้อยจะไม่ต่ำกว่าสองแสน เพราะบัญชีทางนี้แสนกว่าทางโน้นแสนกว่า จะเอาเข้าไปพร้อมกันกับมอบทองคำคราวนี้ นี่เป็นเงินของพี่น้องทั้งหลายที่เอามา กำลังไหลเข้าสู่คลังหลวงเวลานี้ แล้วทำไมจึงหาเรื่องได้ลงคออย่างสวนกันร้อยเปอร์เซ็นต์ ว่าหลวงตาเอาเงินพี่น้องทั้งหลายเข้าพุงของตัวเองหมด ฟังซิ ฟังให้ชัด ๆ ก็แล้วกัน โโกหกหรือไม่โกหก เอ้า.ยืนกัน

ตรงนี้นะ ดูหน้าผากมันให้ตี ถ้ามันมีโคตรมีแซ่ให้ดูโคตรแซ่ พวกโคตรแซ่ปลิ้นปล้อน หลอกหลวงกำลังจะเอาชาติไทยของเราให้จมด้วยนะ

ความเห็นแก่ได้แก่ร้ายแค้น ด้วยความเห็นแก่ศลาบรรดาศักดิ์ป่า ๆ ถิ่น ๆ เห็นอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ ถิ่น ๆ จะมานั่งเก้าอี้กันเลี้ยงกันสองสามโต๊ะ โต๊ะ ขราวาสบ้าง โต๊ะพวกหัวโล้น ๆ ผ้าเหลือง ๆ ตั้งแต่ชั้นต่ำถึงชั้นสูงถึงชั้นสมเด็จพระเจ้า เป็นมหาโจรปลิ้นชาติไทยของเรา กำลังชอกแซกซิกแซกเข้าไปทุกแห่งทุกหน ให้พากัน ฟังให้ตี นี่พี่น้องทั้งหลายเชื่อถือได้ไหม ต้มพี่น้องทั้งหลายอะไรบ้าง เอ้า.ว่ามา นี่เอา ความจริงออกพูด เวลานี้ก็ฟังว่า นี่ก็ไม่ใช่ใคร แต่เรายังไม่ได้อ่านตัวจริง เราทราบจาก บรรดาลูกศิษย์ลูกหาพูด ซึ่งพูดด้วยเจตนาหวังดี ที่ได้ยินได้ฟังมา

นี่ก็ลูกศิษย์หลวงตาบวเอง เป็นลูกศิษย์ของวัดโพธิสมภรณ์ด้วย มหาถาวร อยู่ วัดสระปทุม กำลังยกพวกขึ้น ว่ามีพวกมากแล้วจะมาโจมตีหลวงตาบวว่ากำลังทางโน้น พอ จะมาตีหลวงตาบว ฟังซิ นี่ฟังชัดเจนนะ เราได้ยินมาแล้วเราสลดสังเวช เรื่องความ แพ้ความชนะเราไม่มี มีตั้งแต่ความสลดสังเวชที่จะมาแสดงตัวอย่างหยาบโหลน ใน ท่ามกลางแห่งหลวงตาบวกับเจ้าคุณธรรมบัณฑิต ท่านเจ้าคุณธรรมบัณฑิตเป็นอาจารย์ ของพระองค์นี่ พระองค์นี่ชื่อ มหาถาวร อยู่ที่วัดโพธิสมภรณ์ บวชแล้วไปอยู่ที่วัดสระ ปทุม แล้วที่นี้เวลาอยู่ที่วัดสระปทุม เทปของหลวงตาบววัดป่าบ้านตาดนี้ก็ว่านเข้าไปวัด สระปทุมทั้งหมด ไปให้พี่น้องชาวพุทธทั้งหลายฟังที่วัดสระปทุม เขาจะลงใจไม่ลงใจก็ แล้วแต่เถอะ แต่ความแน่ใจของเราเขาลงใจแน่นอน ได้ฟังเทปจากเราในธรรมทุกชั้นที่ มหาถาวรเอาไปเทศน์ให้เขาฟังทุกคืน ๆ ตลอดมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว

มีหน้าข้างที่ยังโกหกมดเท็จเขามากกว่า อาจารย์มหาบวจะมาที่วัดสระปทุมนี้วัน ไหน เวลาเท่านั้น ๆ ใช้ไหม ติดป้ายประกาศหน้าวัด เพื่อให้ประชาชนเขามาฟังเทศน์ ฟังธรรม ครั้นเวลาเขามาแล้วหลวงตาบวติดธุระไม่ได้มา โดยที่เราไม่รู้เลยนะ มันโกหก ได้อย่างนั้นตั้งแต่ต้นมานะ เวลาเขามากกว่าท่านติดธุระท่านไม่ได้มาเสีย นั่น นี่ก็หาผล ประโยชน์อันหนึ่งเข้าใจหรือ ที่นี้เทปของเราเนี่ย เบื้องต้นเราก็นึกว่าเขาไปเป็นอรรถเป็น ธรรม ทางนี้ก็ส่งให้ ๆ ตามเจตนาของผู้เป็นธรรมด้วยกันก็ไม่มีอะไรลับ ฟังจนกระทั่ง มาถึงระยะนี้แล้ว กลับตัวมาว่าได้กำลังวังชานี้พอแล้วที่จะตีกทัพตีมหาบว เข้าใจ ใหม่นี้พวกนี้

แล้วลูกศิษย์ทั้งหลายเหล่านั้น ฟังเทศน์หลวงตามหาบวจากเทปแล้ว ไม่ทราบก็ ปีในวัดสระปทุมนั้น ทำไมท่านเหล่านี้จะฟังด้วยแบบที่ว่าจะมายกพวกด้วยกำลังของตน ที่ฟังเทปจากหลวงตาแล้วเข้ามาโจมตีหลวงตาบวได้ลงค้อมีหรือ นอกจากดีไม่ดีแล้ว พวกนี้จะตีหัว มหาถาวร ให้แหลกไปอีกก็ได้ มาโกหกโลกทำไมพระหัวโล้น ๆ เขาว่า

อย่างนั้นก็ได้ เขาไม่ยอมรับเสียอย่างเดียวเป็นยังไง ก็เทพนี้เราเทศน์ถอดออกมาจากหัวใจเรารู้พระผู้เณรของเราฟัง ทางโน้นต้องการเราก็กส่งไปให้ในฐานะว่าเป็นลูกศิษย์กับอาจารย์ มหาถาวรก็เป็นลูกศิษย์หลวงตาบัว จะเป็นลูกศิษย์ใครทางฝ่ายปฏิบัติ ทางฝ่ายปริยัติก็ท่านเจ้าคุณธรรมบัณฑิต บวชเป็นเณรอยู่วัดโพธิสมภรณ์ จากนั้นก็ไปอยู่ที่วัดสระปทุม เลยไปแผ้วศรีมีละชิ

นี่ละมันจะตายมันจะนิบายนะเราพูดจริง ๆ อย่างมาเล่นนะ นี่เป็นอันดับแรก ที่แรกเราก็อันนี้หนัก ต่อจากนั้นก็ก้าวขึ้นหัวพ่อแม่ครูจารย์มัน นี่ละที่มันหนักมากที่สุด พระองค์นี่นะ มหาถาวร ว่าท่านอาจารย์มันไม่สำคัญ ฟังซินะ เวลานี้เราก็กได้พวกมาก แล้วจะยกไปพุดกัน วันที่เท่าไรจะออกไปนั่งภาวนา เรียกร้องอะไรอยู่ที่ทำเนียบรัฐบาล เหรอ หรือที่ไหน

(เขาบอกว่า ภายในระยะ ๑๐ วัน)

เออ ภายในระยะ ๑๐ วัน เขาจะยกขบวนกองทัพนี่นะ กองทัพเปรตหรือกองทัพผี กองทัพทำลายศาสนา หรือกองทัพบ้ายศบ้ำลามเราก็กทราบไม่ได้ ต้นเหตุมันก็ออกมาจากบ้ายศบ้ำลาม พวกนี้จะไม่หาอรรถหาธรรมอะไร หาแต่ลาภแต่ยศหาแต่ความร่ำรวยหาแต่ยศลาภบรรดาศักดิ์ ตามลมปากตามแผ่นกระดาษ แล้วก็มาอวด ดินเหนียวติดหัวก็ว่าตัวมีหงอน เวลาที่กำลังแผ้วพางจะยกทัพมาตีหลวงตามหาบัว เราก็กไม่ทราบจะว่าไง มีแต่เปิดทางให้ว่า เอ้า.จะยกมาหมดทั้งโคตรก็ให้มาเลย หลวงตาบัวก็มีโคตร แต่หลวงตาบัวไม่จำเป็นจะยกมารับแหละ มันเสียเวล่ำเวลาหน้าที่การงานของโคตรหลวงตาบัว อยู่แต่หลวงตาบัวคนเดียวก็พอแล้ว ใครอยากจมนก็ให้มาตีหลวงตาบัว บอกตรง ๆ เลย ให้ไปตีหลวงปู่มั่น ให้ไปตีหลวงตาบัว เอ้า.อยากจมน ว้างั้นเลย พุดอย่างยันเลยเทียว เรื่องราวเป็นอย่างนี้ละ เวลาที่กำลังก่อตัวขึ้นวัดสระปทุม มหาถาวรเป็นตัวเอกตัวสำคัญ

เรื่อง พ.ร.บ.สงฆ์ ก็ออกจากลิกลับ จากนั้นไปกินได้อย่างนั้นนะ นี่เพียงเราไต่ยิน ๆ เราก็กพุดตามที่ได้ยินมา เราไม่มีเจตนาโกหก ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ นี่แหละเสี้ยนหนามหรือไฟนไฟกำลังเผาไหม้จากพระหัวโล้น ๆ ที่เขาเคารพนับถือว่าเป็นพระเป็นครูอาจารย์ที่ควรเชื่อถือได้ แล้วมันกลับตัวมาเป็นมหาโจรปล้น เขี่ยบหัวครูบาอาจารย์ จนกระทั่งถึงเขี่ยบหัวพ่อแม่ครูจารย์มันได้ลงคอแล้ว ไม่มีอะไรเหลือในโลกนี้ เรื่องแพ้ว-ชนะอย่าเอามาพุดเลย เพียงฟังเท่านั้นเราสลดใจ แหงนไปแล้วนะ เราไม่ต้องการฟังแล้วเรื่องที่ว่าแพ้ว-ชนะ เราไม่ยกไต่ยินเลยคำนี้ คือเรื่องจมนโดยถ่ายเดียว พิณาศโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ใครตั้งขึ้นก็เอาชียงงักก็ต้องฟัง ว้างั้นเลย เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ธรรมพระพุทเจ้าไม่มีสอง นี่ก็กำลังเรื่องแทรกเข้ามา ๆ

ฟังให้ดีทุกคนนะ พวกนี้เองพวกที่จะทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาให้จมไม่ใช่พวกใด พระพุทธเจ้าสอนโลกมานานไม่มีใครให้ความรุ่มเย็นยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า กฎหมายบ้านเมืองของเมืองไทยเราก็เป็นคู่เคียงกันมากับพุทธศาสนา ไม่เคยก้าวก้าว ไม่เคยเหยียบย่ำทำลายศาสนาเลย ประคับประคองกันมา เรียกว่า กฎหมายเป็นโยมอุปัฏฐากก็ได้ อุปัฏฐากพุทธศาสนา พุทธศาสนาเป็นหัวใจของคนไทยทั้งชาติ ทั้งรัฐบาลก็เป็นลูกศิษย์ ศาสนาด้วย กฎหมายเหล่านี้จึงเดินตามร่องรอยกันมา ได้รับความรุ่มเย็นมาเป็นลำดับ ลำตาจนกระทั่งบัดนี้ นี่บัดนี้ตั้งกฎหมายข้อใหม่ขึ้นมา พระพุทธเจ้าบัญญัติแล้วในการปกครองสมบัติของสงฆ์ ตลอดทั่วถึงหมด พระสงฆ์ทั้งหลายทั่วประเทศไทยปฏิบัติกันมาอย่างราบรื่นดีงามสงบบรมเย็น

เวลานี้กฎหมายใหม่นี้มันกำลังขึ้นมา มันจะตั้งกฎกติกาบังคับ ถอนพระวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้วนี้ออก มันเอาบัญญัติปาเถื่อนมหาโจรนี้เข้ามาบีบบังคับพระวินัยข้อนี้ เป็นการตั้งข้อบัญญัติที่พระพุทธเจ้าไม่ทรงบัญญัติขึ้นมา แล้วถอนที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติแล้วนี้ออก มันก็ขึ้นอยู่ในจังหวะเดียวกัน กำลังทำเวลานี้ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย ถ้าเราเป็นรัฐบาลเราจะข่มมันตั้งแต่ยังไม่เข้าทำเนียบรัฐบาล พวกเปรตว่างั้นเลย รัฐบาลท่านก็เป็นคน ๆ หนึ่งเราก็มอบให้ท่านเสีย แล้วแต่ท่านจะพิจารณาอย่างไร เรื่องความผิดความถูกต้อง-ชั่วมันทราบทั่วประเทศไทย

หลวงตาบัวนี้ไม่สงสัย ว่าการกระทำเหล่านี้จะเป็นความเจริญรุ่งเรืองแก่ชาติไทย นอกจากเตรียม กุสลา อัมมาไว้อ ถ้ามีพระองค์ไหนที่พอจะหันหน้ามากุสลาให้ว่าเมืองไทยเราจมนแล้ว เพราะพวกเปรตนี้ทำลายเท่านั้น นอกนั้นไม่มีอะไร ท่านก็จะมากุสลาให้แต่อย่างหลวงตาบัวนี้ไม่ไปว่างั้นเลย ไม่ไป กุสลาให้ มันเก่งให้มันหาโคตรมันมากุสลา มันเอง พวกนั้นตาย เราก็จะหาโคตรเราเอง กุสลาของเรา เราไม่ต้องไปยุ่งกับมันพวกนี้นะ พวกนี้จำให้ดี กำลังเลวร้ายที่สุดเวลานี้ เลวเอามากจนไม่มีใครจะเลวเกินยิ่งกว่าพระประเภทนี้ พระพวกนี้ประชาชนกลุ่มนี้ ที่จะทำลายคนทั้งชาติทั้งศาสนาให้จมไปด้วยกัน จำข้อนี้ เอาละพอ

พูดไปพูดมาว่าหยุดแล้วนะ มันก็ไปอีกแบบนี้ละ ลูกศิษย์มันจะทำลายครู.มันก็แปลกนะ โอ๊ย.มันน่าสลด มันอดไม่ได้นะเรา มันสะดุดใจอย่างแรง มหาถาวรก็เป็นศิษย์หลวงตาบัวโดยแท้แหละ โภยกเทปเอาจากวัดป่าบ้านตาดไปกองอยู่วัดสระปทุม แล้วก็กลับเอาเป็นกำลังกลับมาตีเรานี้แหม พิณาค อู๋ ฟังไม่ได้เลยนะ ทุเรศจริง ๆ นี่ละความตื่นยศตื่นลาภ อยากเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงใหญ่โต อยากร่ำรวย ครองบ้านครองเมือง ที่นี้มันจะเอาให้จมนะตรงนี้ จะไม่เป็นอย่างอื่น

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com